

[Niels Helveg Petersen.]

svarer til gennemsnittet af den statslige og kommunale indkomstbeskatning i proportionalstrækket. Man kunne vel også have fundet et andet kriterium at henvise til med lige så stor ret. Det er et skøn, hvad denne sats skal være, og jeg mener, det er meget vanskeligt at finde nogen form for objektivt kriterium for satsens højde. Vi er imidlertid tilfredse med forhøjelsen, som giver større ligestilling mellem beskatningen på arbejde og beskatningen af særlig indkomst. Det mener vi er et skridt i den rigtige retning.

Hr. Grünbaum luftede den tanke, at man måske for visse former for særlig indkomstskat kunne bruge en højere sats. Det måtte selvfølgelig forudsættes, at man med nogen sikkerhed kunne udskille disse områder og pege på, at her var der en særlig mulighed for en utilsigtet udnyttelse. Hvorvidt det kan lade sig gøre, kan man måske nok på forhånd have sine tvivl om. Men jeg synes, det afgjort vil være af interesse at diskutere det under udvalgsarbejdet.

For fast ejendom sker der ligeledes en forhøjelse af beskatningsprocenten, som imidlertid kun får virkning for fast ejendom i byerhvervene. Den får ikke virkning for landbruget og som hidtil heller ikke for parcelhuse eller sommerhuse. Der indføres altså nu et skel imellem de regler, som gælder for landbrugsejendomme, og dem, der gælder for andre ejendomme, med hensyn til beskatningen af særlig indkomstskat, forskellige fradragsregler og forskellige andre bestemmelser.

Det er uden begejstring, vi går ind på at sætte et sådant skel. Både principielt og administrativt kan der være grund til at frygte, at dette skel vil give besværligheder og i det hele er mindre velbegrunderet. Motiveringen er imidlertid den, at der 1. januar 1970 trådte en frigørelsesafgift og afståelsesafgift i kraft, som kun rammer landbrugsejendomme og på det tidspunkt, hvor der er en særlig interesse i at sætte ind, nemlig hvor den store værdistigning konstateres ved jords overgang til anden anvendelse. Dette er motiveringen for at indføre et sådant skel i beskatningsreglerne, og jeg synes, det er en holdbar motivering, selv om jeg på den anden side må erkende, at frigørelsesafgiften og den særlige indkomstskat

jo står i det særlige forhold til hinanden, at de kan modregnes i hinanden.

Jeg kan altså på mit partis vegne under de givne omstændigheder acceptere, at der sættes dette skel, og mener, at det i den konkrete situation kan være rimeligt.

Øvrige ejendomme rammes af en forhøjelse, dels forhøjes satsen, dels bliver et fradrag mindre, og endelig stiger satsen fra 30 til 40 pct. Man må være opmærksom på, at der kan være den følgevirkning af disse forhøjede satser, at udflytningen f. eks. fra den indre by til omegnskommuner kan besværliggøres noget. Vi må også være opmærksomme på, at kapitalvindingsskatten falder straks ved salg og derfor kan være en vis belastning af omsætningen og udflytningen. Jeg tror i udvalget, vi skal prøve at se på, i hvilket omfang disse faktorer spiller en rolle.

Man må erkende, at det forhold, at man ønsker at bruge 40 pct. — satsen både for landbrugsejendomme og for andre ejendomme — giver anledning til en hel del kineserier i beregningerne, som gør bemærkningerne til lovforslaget til svært læseligt stof. Det var vel ønskeligt, om vi kunne finde frem til klarere og enklere bestemmelser, som var mere umiddelbart forståelige. Det skal ikke være en kritik af den tekniske udarbejdelse, men kun en opfordring til, at vi i udvalget prøver at se, om vi kan gøre det mere forståeligt.

Med hensyn til ændringerne i afskrivningsloven er anledningen til dem den, man kan sige stødende udnyttelse af forhåndsafskrivningerne, som man har set eksempler på, bl. a. i avisannonceringen. Det må virke stærkt stødende på en lang række lønmodtagere, som betaler den almindelige, hårde indkomstskat af deres almindelige arbejdsindkomst. Man vil nu med dette forslag bremse op for den trafik. Man vil gøre det på to måder, dels ved at reducere afskrivningsgrundlaget med i alt 3 mill. kr. det første år, dels ved en særregel — en fjerdedelsregel — om, at er der mere end fire anparter, beskattes en eventuel fortjeneste ikke som særlig indkomst, men som almindelig indkomst.

Hvad reduktionen af afskrivningsgrundlaget det første år angår, synes jeg som flere foregående talere, at dette formentlig er et